

ΠΗΓΗ: kxghellas

Διαβάζοντας εδώ και πολλά χρόνια διάφορα άρθρα σχετικά με την εκμάθηση των ξένων γλωσσών από Έλληνες μαθητές, παρατηρώ την εξής "μόδα" που, δυστυχώς, μας έχει επιβάλλει το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα:

Τα αγγλικά θεωρούνται απαραίτητη και εύκολη ξένη γλώσσα.

Τα γαλλικά και τα γερμανικά θεωρούνται πολύ εκλεπτυσμένες ξένες γλώσσες, απαραίτητες να μάθει ένα παιδί για να θεωρείται πετυχημένος και έξυπνος.

Η πολυγλωσσία θεωρείται ότι αποδεικνύει υψηλή νοημοσύνη και τα πτυχία είναι αποδεικτικό επαγγελματικής επιτυχίας και πλούτου.

Τι είναι μύθος και τι αλήθεια από τα παραπάνω;

Εκμάθηση της αγγλικής γλώσσας

Αλήθεια:

Τα αγγλικά είναι, όντως, η ξένη γλώσσα που μιλιέται περισσότερο στον κόσμο.

Είναι η γλώσσα που απαντάται πιο συχνά στην ξένη βιβλιογραφία, η γλώσσα στην οποία θα συνεννοηθούν συχνότερα δύο αλλόγλωσσοι άνθρωποι, η γλώσσα στην οποία είναι γραμμένες οι περισσότερες ιστοσελίδες.

Αυτό που δεν ξέρουν, βέβαια, πολλοί, είναι ότι η ισπανική γλώσσα υπολογίζεται ότι θα την ξεπεράσει σε ομιλητές μέσα στα επόμενα χρόνια, σύμφωνα με επιστήμονες και ερευνητές. Παρ' όλ' αυτά, βιβλία και ιστοσελίδες γραμμένα στα ισπανικά είναι ακόμα πολύ λίγα σε αναλογία με τα αντίστοιχα στα αγγλικά.

Ναι, λοιπόν, είναι αλήθεια ότι τα αγγλικά είναι μια γλώσσα χρήσιμη για ένα μαθητή, μια γλώσσα-διαβατήριο για διάφορα πράγματα που θα θελήσει να πετύχει σε επαγγελματικό, κυρίως, αλλά και σε προσωπικό επίπεδο.

Μύθος:

Τα αγγλικά δεν είναι εύκολη γλώσσα, όπως διαφημίζεται.

Το φωνητικό-φωνολογικό σύστημα της αγγλικής γλώσσας είναι τελείως αδιαφανές, δηλαδή άλλα ακούμε και άλλα γράφουμε, άλλα βλέπουμε και άλλα διαβάζουμε. Πόσο εύκολο νομίζετε ότι είναι για ένα Ελληνόπουλο να γράψει τις λέξεις "yacht", "eight", "beautiful" και ούτω καθεξής, όταν δεν κατανοεί καν το λόγο για τον οποίο γράφονται όπως γράφονται. Δεν είναι τυχαίο, μάλιστα, ότι οι αγγλόφωνοι μαθητές εμφανίζουν δυσλεξία σε ποσοστό πάνω από 10%, λόγω του περίπλοκου αυτού συστήματος της αγγλικής.

Επίσης, η αγγλική γραμματική περιλαμβάνει κάποιους κανόνες δυσνόητους για τους Έλληνες μαθητές, διότι διαφέρουν αρκετά από τους κανόνες της ελληνικής γραμματικής. Για ποιο λόγο να βάζουμε τα βοηθητικά ρήματα "do", "does", "did" κλπ. όταν στα ελληνικά το ίδιο πράγμα το λέμε πιο απλά; Αναφέρω μονάχα ένα απλό κεφάλαιο της γραμματικής, υπάρχουν και άλλα πολύ πιο δυσνόητα.

"Και τότε", θα ρωτήσει κάποιος, "γιατί τα παιδιά μας μαθαίνουν αυτή σαν πρώτη γλώσσα;".

Μα ακριβώς επειδή είναι η ξένη γλώσσα που μιλιέται περισσότερο και για κανέναν άλλο λόγο. Ούτε επειδή είναι πιο εύκολη, το αντίθετο μάλιστα, ούτε επειδή είναι πιο φιλική προς τα παιδιά. Ευτυχώς ή δυστυχώς, οι Η.Π.Α. και η Αγγλία έχουν επιβάλλει αυτή τη γλωσσική πολιτική στη χώρα μας και εμείς την ακολουθούμε, ειδικά τον τελευταίο χρόνο που τα αγγλικά διδάσκονται από την πρώτη δημοτικού, κατά τη γνώμη μου εγκληματικά, διότι τα παιδιά δεν έχουν ακόμα κατακτήσει τις τυπικές δομές (γραφή και ανάγνωση) της μητρικής τους γλώσσας, της ελληνικής.

Εκμάθηση της γερμανικής και της γαλλικής γλώσσας

Αλήθεια:

Τα γερμανικά και τα γαλλικά είναι δύο ευρωπαϊκές γλώσσες, πολύ διαφορετικές μεταξύ τους, που μιλιούνται από ένα μεγάλο ποσοστό πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και του κόσμου. Και οι δύο γλώσσες έχουν συσχετιστεί με ισχυρά καθεστώτα και δυναμικούς πολιτισμούς, η μεν γερμανική με δυναμισμό και ισχύ, η δε γαλλική με κουλτούρα και φιλοσοφία. Η γερμανική προέρχεται από την αρχαιογερμανική διάλεκτο, όπως και η αγγλική, η ολλανδική και σκανδιναβικές γλώσσες, ενώ η γαλλική είναι λατινογενής γλώσσα, όπως η ιταλική, η ρουμανική, η πορτογαλική και η ισπανική γλώσσα.

Πρόκειται για γλώσσες με πολύ καλά δομημένα γλωσσικά συστήματα, αρκετά δύσκολες

στην εκμάθησή τους, όμως, για δύο λόγους: είτε λόγω δύσκολης γραμματικής ή/και ορθογραφικού συστήματος, είτε λόγω ότι δεν τις συναντάμε και τόσο συχνά στην τηλεόραση, στη μουσική ή στο Διαδίκτυο, επομένως δεν εξοικειωνόμαστε όσο θα έπρεπε μαζί τους.

Η γερμανική μιλιέται μονάχα στη Γερμανία και σε ένα κομμάτι της Ελβετίας, ενώ στην Ελλάδα τη μαθαίνουμε συχνά λόγω ότι πλήθος Γερμανών τουριστών επισκέπτεται τη χώρα μας.

Η γαλλική μιλιέται στη Γαλλία, σε κάποιες πολύ μικρές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως το Βέλγιο, αλλά και σε ένα μεγάλο κομμάτι του Καναδά.

Δε μοιάζουν, δηλαδή, τόσο απαραίτητες γλώσσες για να μάθει κανείς, όπως θέλουν να τις παρουσιάζουν οι ίδιοι, ή το Ελληνικό Υπουργείο Παιδείας. Είναι, όμως, ενδιαφέρουσες γλώσσες για να μάθει κανείς αν έχει έφεση στις ξένες γλώσσες και θέλει να μελετήσει στη μητρική τους γλώσσα σπουδαία φιλοσοφικά, πολιτικά και λογοτεχνικά κείμενα.

Μύθος:

Τα γαλλικά και τα γερμανικά δεν αποδεικνύουν σίγουρη επιτυχία και υψηλή νοημοσύνη, όπως θέλουν να μας κάνουν να πιστεύουμε.

Αν και είναι σχετικά δύσκολο για να τις μάθει κάποιος, δε σημαίνουν κατ' ανάγκη υψηλή νοημοσύνη.

Πρόκειται για ξένες γλώσσες, όπως κάθε άλλη. Η παρεξήγηση αυτή οφείλεται στο ότι κάποιοι Γερμανοί και Γάλλοι παλιότερα, βασισμένοι στη θεωρία της ευγονικής, θεωρούσαν το λαό τους ανώτερο από άλλους, επομένως όσοι μπορούσαν να μιλάνε γαλλικά ή γερμανικά ήταν άξιοι και θεωρούνταν ότι είχαν ανώτερη νοημοσύνη.

Ευτυχώς στην εποχή μας έχουν ατονήσει ως επί το πλείστον τέτοιες θεωρίες, εφόσον έχει πια αποδειχθεί ότι η ανθρώπινη νοημοσύνη εξελίσσεται διαρκώς και ορίζεται από πολλά και διαφορετικά πράγματα, χωρίς να μπορεί να μετρηθεί βάσει συγκεκριμένων δεικτών

Όπως και με τα αγγλικά, έτσι και με τα γαλλικά και τα γερμανικά, είναι περισσότερο οι κυβερνήσεις των κρατών αυτών στα οποία μιλιέται που μας τις έχουν επιβάλλει μέσω του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος. Μοιάζει τρελό κι όμως συμβαίνει, να ζητάμε από ένα μαθητή 15-16 ετών να έχει πτυχίο επιπέδου περίπου B2 (επίπεδο lower στα αγγλικά π.χ.) σε δύο ξένες γλώσσες σίγουρα (οπωσδήποτε αγγλικά και ασφαλώς σε γαλλικά ή γερμανικά) ή και σε μια τρίτη, γιατί όχι;

Εκμάθηση άλλων ξένων γλωσσών

Αλήθεια:

Η πολυγλωσσία όντως βοηθά στο να εξελίξουμε τη νοημοσύνη μας.

Είναι το ίδιο, χωρίς να διαφέρει, όπως το να μαθαίνουμε να παίζουμε διαφορετικά μουσικά όργανα, να μαθαίνουμε διαφορετικά αθλήματα ή να μαθαίνουμε να διαχειριζόμαστε επικοινωνιακά διαφορετικά είδη ανθρώπων. Σε όλα τα παραπάνω δημιουργούνται νέες συνάψεις και αποκτάμε νέες δεξιότητες μάθησης. Συνεπώς, η νοημοσύνη μας εξελίσσεται.

Δυστυχώς, έχει περάσει η νοοτροπία ότι η πολυγλωσσία είναι κάτι πιο σημαντικό, αλλά αν το δούμε λογικά και με αποδείξεις, θα διαπιστώσουμε ότι δεν είναι.

Αν ένα παιδί έχει έφεση στη μουσική και όχι στις γλώσσες, αφήστε το να μάθει να παίζει μουσικά όργανα.

Αν το παιδί έχει έφεση στην κίνηση, αφήστε το να μάθει να χορεύει ή να ασκεί διαφορετικά είδη αθλημάτων.

Αν το παιδί, πάλι, έχει έφεση στις γλώσσες, αφήστε το να επιλέξει μόνο του τις ξένες γλώσσες που τον ενδιαφέρουν περισσότερο. Καμία γλώσσα δεν είναι καλύτερη ή ευκολότερη ή χρησιμότερη. Φανταστείτε ότι μια "ευχάριστη" γλώσσα, όπως τα ισπανικά, είναι η πιο συχνά ομιλούμενη ξένη γλώσσα μετά τα αγγλικά κι όμως στην Ελλάδα η αξία της αμφισβητείται έντονα και οι μαθητές των ισπανικών είναι σαφώς λιγότεροι από αυτούς των γαλλικών. Σκεφτείτε, όμως, ότι στις Η.Π.Α. η ισπανική είναι σχεδόν ισοδύναμη με την αγγλική, με πινακίδες και φυλλάδια γραμμένα και στις δύο γλώσσες.

Μύθος:

Τα πτυχία ξένων γλωσσών θα μας φέρουν επαγγελματική επιτυχία και πλούτο. Ευτυχώς ή δυστυχώς, η κρίση και τα γεγονότα που συμβαίνουν μας αποδεικνύουν καθημερινά ότι οι ξένες γλώσσες δεν εγγυώνται εργασία ή επιτυχία και ότι άλλες δεξιότητες είναι εκείνες που βοηθούν κάποιον να πετύχει στη ζωή του.

Ξέρω ανθρώπους που έχουν πτυχία σε τέσσερις ξένες γλώσσες, όμως έχουν βιώσει μακρόχρονη ανεργία και, ακόμα και τώρα, δεν έχουν βοηθήσει τα συγκεκριμένα πτυχία να έχουν μια δουλειά όπως εκείνη που "εγγυώνταν" τα πτυχία αυτά.

Αυτό, όμως, που έχω παρατηρήσει είναι ότι οι ξένες γλώσσες - όχι όμως και τα πτυχία τους - βοηθάνε πραγματικά ώστε να επικοινωνείς με τους άλλους σε οποιοδήποτε σημείο του κόσμου κι αν βρίσκεσαι, να κατανοείς το περιεχόμενο σχεδόν οποιασδήποτε ιστοσελίδας και αν ανοίξεις και να νιώθεις απευθείας τη μαγεία ενός κειμένου διαβάζοντάς το στη μητρική του γλώσσα. Όμως, για τα παραπάνω δε χρειαζόταν να περάσει κάποιος τέτοια πίεση στο σχολείο. Μπορεί, φυσικά, να πάρει πτυχίο όταν πάει πια στο πανεπιστήμιο, όπου η πίεση είναι σαφώς λιγότερη.

Και μερικές τελευταίες επισημάνσεις:

Είναι καλό για ένα παιδί να ξεκινήσει να μαθαίνει γραφή και ανάγνωση μιας ξένης γλώσσας όταν μπαίνει στην τρίτη δημοτικού ή στην τετάρτη δημοτικού κι όχι νωρίτερα. Αν θέλετε, μάθετέ του μερικές λέξεις ή εκφράσεις σε ξένες γλώσσες και νωρίτερα, αλλά όχι να γράφει και να διαβάζει στη γλώσσα αυτή. Πόσα παιδιά έχω συναντήσει που μου γράφουν ελληνικά με λατινικούς χαρακτήρες ή δυσκολεύονται να γράψουν και να διαβάσουν στα ελληνικά, επειδή μπερδεύονται απ' τα αγγλικά. Κρίμα!

Είναι καλό για τα παιδιά να έρχονται σε επαφή με ξένες γλώσσες, είναι σαν να έρχονται σε επαφή με μια άλλη κουλτούρα κι έτσι γίνονται πιο ανεκτικά, λιγότερο ρατσιστές και πιο

Συντάχθηκε απο τον/την Άννα Ειρήνη

Πέμπτη, 23 Φεβρουάριος 2012 23:17 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 23 Φεβρουάριος 2012 23:21

ανοιχτόμυαλοι άνθρωποι. Αφήστε τα, όμως, να επιλέξουν εκείνα την ξένη γλώσσα που θα θελήσουν να μάθουν. Δε μιλάμε, βέβαια, για τα αγγλικά, τα οποία δεν πρόκειται να τα αποφύγουν, καλώς ή κακώς, αλλά για την επόμενη ξένη γλώσσα. Πολλά παιδιά που επέλεξαν τούρκικα ή ιταλικά, λόγου χάρη, και έχουν απολαύσει τη διαδικασία, είναι πιο πιθανό να θελήσουν από μόνα τους να μάθουν και τρίτη και τέταρτη ξένη γλώσσα, χωρίς πίεση.

Αυστηρός καθηγητής ξένης γλώσσας δε σημαίνει απαραίτητα και επιτυχής εκμάθηση της γλώσσας. Πόσοι και πόσοι μαθητές κουβαλάμε "τραύματα" από αυστηρούς καθηγητές και πια δε θυμόμαστε ούτε πέντε εκφράσεις όλες κι όλες στη γλώσσα που μας ζόρισε τόσο κι ας έχουμε και δίπλωμα;

Ελένη Γαρυφαλάκη
.irinivasilaki.com